

איש ואשה

פרק א'

"אל אישך תשוקתך והוא ימשול בך."
 "ויאמר ה' אלוקים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו
 עזר כנגדו."

מאן דהו טינה מרי ליבו אל האדמו"ר מגור "הבית-ישראל" ע"מ שיתן לו בינה ועצה
 לחלצו מן הצרה בה נקלע. אשתו המושלת בבית נטלה ממנו את כל חירותו.
 התיים בבית הפכו להיות בלתי נסבלים בשל עובדה זו וכמובן שלום בית ממנו ואילך.
 ענה לו הרבי בשאלה, האם תשוקתך אל אשתך? וודאי השיב לו הנ"ל א"כ תשובתו עמו.
 הנך הופך את הסדר הכתוב בתורה, שהרי נאמר "ואל אישך תשוקתך" ... ואז, הוא
 ימשול בך. אך כאשר תשוקתך אל אשתך, טבעי הדבר שהיא מושלת בך. תשובה חכמה
 ותרופה ההולמת את אישיותו של האדמו"ר. בצידה, מונח מסר חשוב מאד ואולי הבסיס
 להקמתו של בית יהודי איתן.

ננסה לנתח את דבריו אולי כך: התורה מצווה אותנו בחג הסוכות "ולקחתם לכם פרי-
 עץ הדר" וכו'. בקיצור, מצוות ארבעה מינים הכולל בתוכו את פרי האתרוג. והנה יכול
 אדם לרכוש לו את ארבעת המינים המהודרים ביותר כשהוציא עליה סכום לא מבוטל
 ובכל זאת ייטול את אותם ארבעת המינים ויברך בשיא הכוונות, ולא יצא ידי חובה.
 הכיצד? האחיזה באתרוג שלא כדרך גידולו היינו הפיטם למטה והעוקץ למעלה. מה
 סה"כ עשה? הרי נטל את כל ארבעת המינים בידו? ! התשובה, לא כדרך גידולו. כאילו
 אין כאן אתרוג כלל, כי הפך כוונת הכתוב בתורה וההופך את הסדר "כמאן דליתא דמי".

האישה היא כמשל לפרי עץ הדר, אמרו חז"ל "אין אישה אלא ליופי". מכאן מודעה
 רבה לבעלים, ולכל הנושא אישה, כי שומה לתת תשומת לב מיוחדת לבל נשנה את
 "סדר הגידול" של האישה. היינו: תכונות האופי שלה ע"מ שלא נשנה את הסדר הטבעי
 שבאפייני האישה וכפי שהם מעוגנים בחז"ל. כך למשל: אמרו חז"ל "ושמחת בחגך" ...
 אישה במה משמחה? בבגד נאה בקישוט נאה. כלומר: לא בבשר ויין. לאמור: סדר
 גודלה הטבעי של האישה היא אוהבת ביגוד נאה, תכשיטים יפים ופרחים לשבת, ואם
 אינך נותן לה די מחסורה בעניין זה ולא משנה סיבת הדבר, אם מטעמי חסכון או מטעמי
 תפיסת ההשקפה הגברית, הרי הנך מתאכזר לאשתך ומנסה לשדר את המערכת הטבעית
 של האישה.